

Bilag 42.

Udtalelse af finansminister Grünbaum ved kildeskatteudvalgets møde fredag den 11. august 1967.

Til det materiale, jeg allerede har fremsendt til udvalget, ledsaget med skriftlige kommentarer til skitsen fra administrationsrådets sekretariat, vil jeg gerne — inden vi begynder drøftelserne og for muligvis at spare udvalgsmedlemmerne for at bruge mere tid på denne sag, end den fortjener — have lov til at føje nogle personlige bemærkninger.

Det første, jeg vil sige, er, at det allerede af det fremsendte materiale fremgår, at der er tale om et notat, et arbejdsdokument — nogle tanker fra embedsmænd i sekretariatet. Der er altså ikke tale om et forslag fra rådet, som overhovedet ikke har drøftet, endstige taget stilling til selve indholdet i dette notat.

Dernæst vil det fremgå af hr. departementschef Gøtriks skriftlige redegørelse, at notatet har været grundigt behandlet på embedsmandsplan, at sagen endvidere blev drøftet hos mig ved et møde den 14. april, hvori også deltog den fungerende formand for administrationsrådet, departementschef Poul Bjørn Olsen, og derefter igen ved et nyt møde mellem embedsmændene i skattedepartementet og administrationsrådets sekretariat.

Jeg skal ikke gentage skattedepartementets indvendinger imod skitsen, de fremgår af det fremsendte materiale, men kun fremhæve, at den afgørende kritik rettede sig imod hovedtanken i notatet, nemlig den, at der ved hver eneste lønudbetaling af arbejdsgiveren skulle indsendes lønoplysninger til databehandling 2 dage før selve udbetalingen for ad denne vej at få skatten beregnet eller få udregnet en såkaldt trækprocent.

Dette er — og det fastholder vi i finansministeriet — en unødigt kompliceret og unødigt besværlig for arbejdsgiverne og med særlige problemer

for lønmodtagerne. Jeg kan tilføje, at der jo også kan blive spørgsmål om, hvem der skal betale de to dages løn. Skal det være arbejderne eller arbejdsgiverne?

Hvad angår spørgsmålet om databehandling, så har vi ikke — og det vil jeg stærkt understrege — taget afstand fra at benytte den moderne EDB-teknik, tværtimod. Mine tidligere udtalelser herom står fast, og det gælder naturligvis også mit tilsagn til udvalget om, at spørgsmålet om en slags kumulativ opkrævning skulle indgå i de videre undersøgelser og senere drøftelser i udvalget. Dette arbejde er sat i gang, og vi vil bestræbe os på at finde frem til en ordning, der bliver så let som mulig at administrere både for arbejdsgiverne og for myndighederne. Vi arbejder ikke med et system fra 1910 eller 1957, som det har været sagt, men med et så moderne system som overhovedet muligt.

Men jeg må som den ansvarlige minister forbeholde mig enhver ret til at træffe alle nødvendige beslutninger vedrørende dette arbejdes udførelse. Det er nødvendigt at disponere over den yderst knappe arbejdskraft, der står til rådighed for disse opgaver, og jeg tror, man vil være enig med mig heri — også hr. Ninn-Hansen, når han får tænkt sig lidt mere om.

Spørgsmålet om, hvorvidt der forelå et egentligt forslag fra rådet eller et arbejdsnotat på embedsmandsplan, er ikke kun en strid om ord. Det er selvsagt afgørende for bedømmelsen af forholdet til udvalget. Men jeg skal ikke gøre en lang tale ud af dette punkt.

Jeg må dog alvorligt beklage, at et af udvalgets medlemmer ikke har kunnet vente med sine offentligt fremsatte anklager mod mig, indtil jeg over for udvalget havde besvaret de af ham selv stillede spørgsmål. Dette er jeg nødt til at påtale. Det er ikke